

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesu omnipotentia & maiestas vt illudatur & contemnatur. Concio. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

do Christus per imperium faciebat sua autoritate, quæ cum Patre & Spiritu sancto illi vna fuit. Quapropter si mihi non creditis, dixit Iudæis idem, operibus Ioan. 10. credite. Illa enim testantur non solum me hominem esse, verum etiam Deum: quia quæ operor, humanam excedunt virtutem, & à solo Deo fieri possunt. Atq; iterum: Si opera non fecissem in eis quæ nemo alius fecit, peccatum non habere Ioan. 15. putarent, puta Iudæi, quod non crederent. Iam autem operibus victi sunt atq; sipientis, vt cogantur nisi omnino stipites sint aut lapides, sentire virtutem mihi inesse diuinam, qua hæc facio. Itaq; vt cœperam dicere, cum hæc omnia scirent Iudæi, humaniorem tamen multo homo ac iudex erga Christum se exhibuit paganus, quam Iudæi, faciente hoc invidia Iudæorum, quæ eos profus excæcauit.

Precatio pro sancta simplicitate.

Domine Iesu Christe, da nobis in veritate & sancta simplicitate cordis ambulare absque furo, absque dolo, absque vlla simulatione, & in omnibus sinceritatem præstare, ad laudem & gloriam nominis tui, qui es benedictus in secula, Amen.

DE ILLUSIONE CHRISTI APVD HERODEM.
Theorema XV.

ARGVMENTVM.

Dominus noster Iesus Christus, qui est omnipotentia & sapientia incomprehensibilis, contemnitur atq; illudatur: & qui eloquentia est facundissima, obmutuit.

IESU OMNIPOTENTIA ET MAIESTAS VT ILLUDATUR & contemnatur. Cancio XV.

SI hoc argumentum rectè est explanandum, operæ precium est illud diuidi in tres articulos: quibus distinctis, facilis & breuis erit omnium elucidatio. Primus articulus est: Omnipotentia & potestas illudatur atq; contemnitur. Christum esse omnipotentem, esse etiam virtutem Dei atq; sapientiam, supra manifestatum est Theoremate sexto. De eo quoq; scriptum est: Dum silentium tenerent omnia, omnipotens sermo tuus Domine à regalibus sedibus venit. Item de seipso loquens, dicit: Data est mihi omnis potestas in celo & in terra. Et illud: Qui dedisti ei potestatem omnis carnis. Item: Subest tibi cum volueris, posse. Et alia multa, vt sunt: Quis mensus est pugillo aquas? aut quis celos palmo ponderauit? Quis tribus digitis appendit molem terræ, & librauit in pondere montes, & colles in statera? Et quæ sequuntur alia, quibus ostenduntur eidem comparata, aut coram eo nulla esse omnia, nec plus in illis esse, quam puluerem terræ exiguum, nec plus ab eo quam momentum stateræ reputari? Ipse enim est verbum illud quo cali firmati sunt, quo etiam viuunt atq; subsistunt omnia, cui omnia obtemperant. Ille veluti infirmus, impotens, atq; cui desit virtus aut potestas vindicandi, contemnitur atq; illudatur. Nam vbi, Pilato illum mittente, inter homines scelestos, latronibus nihilo meliores, victus ad Herodem. Herodes viso Iesu, vpotè homo curiosus, gauisus est. Multo namq; tem-

Omnipotētia Christi testimonia.

Sapient. 28.

Math. 28.

Ioan. 17.

Sapient. 12.

Esaia 40.

Psal. 32.

Omnipotētia & Sapientia contemnitur & illudatur.

Lucæ 23.

Silentij Iesu
coram He-
rode causa
quæ.

Ioan. 18.

pore Iesum videre desiderabat, sperans signum videre ab eo, ob nihil aliud. Iesum desiderans, præterquam ut noui aliquid videat. Hoc sciens Dominus Iesus, nequaquam illi placere affectabat, nequeius quæsiuit gratiam, imò se-terfugit, quia non optauit à morte liberari. Quod fortasse fuisse factum, si esset è manibus Iudæorum liberatus, si gratiam obtinisset (quod facile po-tuisset) Herodis. Atq; idèd ne specimen nobis adulationis, aut affectandæ hu-manæ gratiæ exemplum relinqueret, interrogatus ab Herode multis sermo-nibus, nihil respondit: rogatusq; ut coram rege signum aliquid faceret, re-cosauit. Stabant autem ibi, quemadmodum coram Pilato fecerant, pharisæi Iudæorumq; principes constanter accusantes eum, contra quæ etiam nihil re-spondit. Spreuit igitur illum Herodes rex cum exercitu suo.

*Iesus sapientia incomprehensibilis pro fatuo deridendus
exponitur.*

Partis alte-
rius Argu-
menti expli-
catio.

Iob 5.
Sapient. 8.
Psal. 146.
Hierem. 17.

Rom. 11.
Esaia 40.

Sapientia
Patris increa-
ta despicit-
ur, atq; pro
stulto habe-
tur.

Ductio hæc
Iesu quibus
iniurijs facta

Lucæ 23.

Alter articulus ex præcedenti argumento elicitus, talis est: Hic qui sapientia est incomprehensibilis, pro fatuo spectaculoq; deridendus exponitur. Christum virtutem & Dei sapientiam, quomodo supra diximus, nemo est qui nescit. Ipse enim est qui comprehendit sapientes in astutijs suis, ipse est qui à fine attingit vsq; ad finem fortiter, disponitq; omnia suaviter. Ipse est denique unus sapientiæ non est numerus, regens & gubernans omnia, scrutans corda & renes: cui nihil absconditum. Omnia videt & intelligit, & nemo est qui illum doceat. Quis enim adiuuit spiritum Domini? aut quis co-siliarius eius fuit, & ostendit illi? Cum quo inquit consilium (ut propheta dicit) & instruxit eum, & docuit eum sententiam iustitiæ, & erudit eum scientia, & viam prudentiæ ostendit illi? Hic fatuo illudendus exponitur. Nam postquam Herodi regi nihil respondere voluit in re tam ardua, puta vbi de vita aut morte eius agebatur, & acculetores habebat potentes, principes, quos hostes quoq; sibi maximè sequebatur, ac vehementer tam audaces, quàm importunos. In tanto igitur periculo constitutus, quia (ut Herodes secundùm humanam iudicabat prudentiam) seipsum iuuare noluit, nec uti gratia volebat amicorum, quæ hic apud Herodem vltro etiam illi offerebatur, rex Herodes cum exercitu suo illum spreuit, atq; pro fatuo habuit. Illusit quoq; ei in veste alba, quæ erat festiuorum, illudendumq; ad Pilatum remisit. Putasne graue fuerit æternæ sapientiæ Patris, sic despectum, ludibriosaq; veste amictum, redire ad Pilatum, pessimorumq; ac puerorum ludum fieri? Remittitur autem sic in alba derisoriasq; veste Iesus illusus ad Pilatum. Quomodo per medium tunc fidei-uitatis ductus, quomodo pueri senesq; occurrerint, quot irrisionibus quàm fatuo Christo illudum sit, relinquo pijs animis meditandum. Quia igitur ad Pilatum remissus ab Herode fuit, Pilatus conuocatis principibus sacerdotum & magistratibus & plebe, dixit: Oblulistis mihi hominem hunc, quasi auertentem populum. Et ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam inuenio in homine isto, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes, ut videtis. Nam quia fortasse me suspectum habetis, quod iusto clementior sim huic vincito vestro, propterea ad alium iudicem vos misi, nolens contra conscientiam meam & iustitiæ leges à Romanis mihi præscriptas, agere. Verùm quomodo mihi il-
Ium,